

bejdsgivere ved opgørelsen af deres eget bidragsgrundlag, jf. § 11, stk. 9, ikke skal medtage de vederlag mv., der i medfør af kildeskattelovens § 45, stk. 1, er gjort til B-indkomst.

Det foreslås derfor lovfæstet, at de nævnte vederlag mv. ikke indgår i arbejdsgivernes eget bidragsgrundlag efter § 9, stk. 1, og at arbejdsgiverne følgelig heller ikke skal opgøre bidragsgrundlag af disse, jf. § 11, stk. 9.

Ved lov nr. 443 af 1. juni 1994 gennemførtes en ændring af bestemmelserne i § 7, stk. 1, litra b, og § 8, stk. 1, litra d, vedrørende efterløns- og pensionslignende ydelser m.fl. således, at bl.a. også pårørende til den umiddelbart berettigede tidligere ansatte m.fl. er bidragspligtige af sådanne ydelser fra en tidligere arbejds- eller hvervgiver. Endvidere udvidedes bidragspligten til at omfatte løbende ydelser af den omhandlede karakter fra virksomheder til tidligere selvstændigt erhvervsdrivende. I konsekvens heraf foreslås det præciseret i § 11, stk. 9, at udbetalingen af de vederlag mv., som indgår i arbejdsgivernes eget bidragsgrundlag og som skal opgøres af arbejdsgiverne, ikke alene sker til »den ansatte«. Foruden tidligere ansatte kan der som nævnt være tale om tidligere selvstændigt erhvervsdrivende – kompagnoner – og personer med tidligere tillidshverv, hvor der hverken foreligger et egentligt tidligere ansættelsesforhold eller et forhold, som kan henføres til selvstændig erhvervsvirksomhed, eller pårørende til disse personer.

Til nr. 19

Den foreslåede § 9, stk. 3, sikrer, at de gældende periodiseringsregler for lønmodtagerbidraget også finder anvendelse for arbejdsgiverbidraget. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22 og 30

Den foreslåede ændring af § 13, stk. 10, bevirker, at også bidragspligtige arbejdsgivere bliver omfattet af kreditbegrænsningsreglerne i bestemmelsen, for så vidt angår arbejdsgiverbidraget. Der henvises endvidere til bemærkningerne til den i § 2, nr. 1, foreslåede ændring af kildeskattelovens § 56, stk. 2.

Der foreslås tilsvarende en konsekvensændring af straffebestemmelsen i § 18, stk. 5, således, at bidragspligtige arbejdsgivere, der forsætligt eller groft uagtsomt driver registreringspligtig virksomhed på trods af, at registrering som bidragspligtig er nægtet som følge af manglende sikkerhedsstillelse, skal kunne straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Til nr. 23-24

Forslagene indeholder bestemmelsen om, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for arbejdsgiveres indgivelse af angivelse for egne arbejdsmarkedsbidrag og at reglen om forsinkelsesafgift i tilfælde af for sen indgivelse af angivelse også skal omfatte angivelse af arbejdsgiverbidraget. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

Med den ændrede affattelse af § 15, stk. 1, foreslås indsat hjemmel til at modregne uforfalden restskat efter kildeskattelovens §§ 61, stk. 3-6, og 62 A, stk. 1, 1. pkt., samt tilbagebetalingspligtige beløb efter samme lovs § 62 A, stk. 2, i den bidragspligtiges krav på tilbagebetaling af overskydende bidrag forinden udbetalingen.

Er der for en skattepligtig foretaget overførsel af restskat således, at restskatten er indregnet som yderligere foreløbige skatter for det følgende år, foretages modregning dog ikke. Dette skyldes, at en tilbageførsel af allerede indregnet restskat ville skulle følges op gennem udstedelse af et nyt skattekort henholdsvis skattebillet.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til forslagen i § 2, nr. 2-4, der indsætter tilsvarende hjemler i kildeskatteloven.

Herudover indeholder forslaget en modifikation af kravet om, at indbetaling til de statslige told- og skattemyndigheder af manglende bidragsbeløb skal ske straks. I bekendtgørelse nr. 827 af 20. september 1994 om arbejdsmarkedsbidrag er forfaldstidspunktet for sådanne resterende bidragsbeløb fastsat til den 1. i den måned, der følger efter den kalendermåned, hvor de statslige told- og skattemyndigheder har givet den bidragspligtige meddelelse om bidraget, med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Fjernelsen af »straksbetalingskravet« skaber større sammenhæng mellem lovteksten på dette punkt og udmøntningen af hjemlen til at fastsætte nærmere regler herom, som sket i de omtalte bestemmelser i bekendtgørelsen om arbejdsmarkedsbidrag.

Endelig indeholder den ændrede affattelse af bestemmelsen en præcisering af, at reglerne om slutbidragssystemet ikke finder anvendelse for arbejdsgivernes eget arbejdsmarkedsbidrag.

Til nr. 26

Med den foreslåede § 15, stk. 2, sikres det, at skattestyrelseslovens hovedregel i § 4, stk. 1, om, at der ikke kan ske genoptagelse af en skattepligtigs skatte-